

हीराङ्ग पु० हीरमित्त्वद्वमङ्गमस्य । इन्द्रस्य वज्रं शब्दमा० ।
 हील न० ही-विश्वयं नाति ला-क । शुक्रे धातौ रेतसि ।
 हीलुक्त न० हिल-उक्त पृषो० । गौडीमद्ये शब्दच० ।
 हीही अय्य० ही+हित्वम् । १ विश्वये २ हास्ये च मेदि० ।
 ह्र होमे अदने च ज० प० सक० अनिट् । जुहोति अहोषीत्
 जहाव । प्रीणने च । "जुह्वधीह पावकम्" किरा० ।
 हुङ्गङ्कार पु० हु(ङ्)मित्यव्यक्तशब्दस्य कारः क-घञ् ।
 हुमित्यव्यक्तस्य प्रतिषेधस्तच्चकशब्दस्योच्चारणे । "मौनव्रतं
 मञ्जुकणं हु(हू)ङ्कारेणापि नश्यति" इति पुराणम्
 दीर्घमध्मोऽपि ।
 हुङ्ग राशीकरणे सक० मज्जने संवाते च अक० त० क० प०
 सेट् । हुङ्गति अहुङ्गीत् जुहोङ्कृदित् चङि न ह्रस्वः ।
 हुङ्ग राशीकरणे भ्वा० व्या० सक० सेट् इदित् । हुङ्गङ्गे
 अहुङ्गिड । [हुङ्गते अहोङ्गिड ।
 हुङ्ग गतौ भ्वा० व्या० सक० सेट् ऋदित् चङि न ह्रस्वः
 हुङ्ग पु० हुङ्ग-क । १ मेघे हेमच० । चौरनिवारणार्थं भूमौ
 निखाते रत्नौ हुकीलके च श्सेनाश्रयस्थाने धरयोपरि
 विष्णुमूर्त्यागार्धस्थानश्टके च "पुरी समन्ताद्दिहिता
 मपताका सतोरणा । सचक्रा सहुङ्गा चैव सयन्त्रखनका
 तथा" भा० व० १५५० । "चक्राणि योधगणाः हुङ्गा-
 कृताश्रमस्थानानि भाषायां (वृज)संज्ञानि । अन्ये तु
 विष्णुमूर्तोत्सर्जनस्थानश्टङ्गाश्च हुङ्गा इत्याहुः । उदा-
 हरानि च । "कल्पप्रले हुङ्गश्टङ्गाश्चि रथस्योपरि स्तरि-
 भिः विष्णुमूर्त्त्यंशुद्युधकरादिस्पर्ष उद्यतः इति" नीलक०
 हुङ्गुक पु० क० हुङ्ग-वा० उक् । १ वाद्यभेदे २ टालूचखगे श्मद-
 मने मेदि० (हुङ्गुक) इति ख्याते षकपाटदण्डे शब्दर० ।
 हुङ्गुत् न० क० हुङ्ग-उत् । १ वृषशब्दे २ व्यत्यक्ते शब्दे काशीखण्डे
 हुङ्गुस्व पु० क० हुङ्ग-उस्व । अष्टचिपटे शब्दमा० ।
 हुङ्गु पु० स्त्री० हुङ्ग-उ-अच् । १ व्याघ्रे २ प्यास्यस्यकरे श्रावसे च
 स्त्रियां ङीष् । १ मूर्खे त्रि० । अमरः । भावे क्त । २ होमे न०
 हुत त्रि० हु-क्त । देवोद्देगेन मन्त्रद्वाराऽग्नीं प्रक्षिप्ते हुतादौ
 हुतभुज् पु० हुतं मन्त्रेण प्रक्षिप्तं हुतादि भुङ्क्ते भुज्-
 क्षिप् । १ अग्नीं २ चित्रकण्ठे च अमरः ।
 हुतवह् पु० हुतं हुतादिकं वहति प्रापयति देवान् प्रीत्यर्थम्
 वह-अच् । १ अग्नीं हेमच० २ चित्रकण्ठे च अमरः ।
 हुताश पु० हुतसंज्ञाति अश-अण् । १ वज्रौ शब्दर० २ चि-
 त्तकण्ठे च । ल्यु हुताशोऽप्यु मयत् । स च कर्मविशेष-
 विहितवज्रौ च । "कोटिहोमे हुताशनः" ति० त० ।

हुताशनी स्त्री हुताशनसहीपनमस्यस्या इच् गौ० ङीष् ।
 फाल्गुनपूर्णिमायां होलाकाशब्दे दृश्यम् ।
 हुम् अय्य० हु-ङुमि । १ अरण्ये २ प्रश्ने ३ अतुत्रायां च
 ४ निवारणे मेदि० । "शुकं हुङ्गुत्वं तुङ्गुत्वं" स्युतः ।
 हुच्छ्रौ कौटिल्ये भ्वा० प० सक० सेट् । हुच्छ्रति अहुच्छ्रीत्
 सुस्रपाटवशात् क्षिपि अत्रोपे हूः ऊरौ ऊर इत्यादि ।
 हुल्य हुतौ संवरणे च भ्वा० प० सक० सेट् । हुल्यति
 अहोलीत् उपला० हुलः होलः ।
 हुलहुली स्त्री हुल-क आभीक्ष्ण्ये हित्वम् गौरा० ङीष् ।
 स्त्रियां मङ्गलध्वनिभेदे (उल्लुउल्लु) त्रिका० ।
 हुल्लु हु-ङु नि० । गभ्यर्वाभेदे पृषो० हुल्लुरित्ययत् ।
 हुल्लार पु० हुम्+क-घञ् । अत्रचाहेत्यके शब्दभेदे "हुल्लारे-
 श्वैव तं भस्म वा चकाराश्विका ततः" देवीमा० ।
 हुल्ल गतौ भ्वा० व्या० सक० सेट् ऋदित् चङि न ह्रस्वः ।
 हुल्लते अहुल्लिड ।
 हुत त्रि० हु-क्त संप्रसारणम् । आहुते कताह्वाने ।
 हुति स्त्री हु-क्तन् संप्रसारणम् । आह्वाने अमरः ।
 हुन पु० हु-नक् संप्रसारणं च । १ स्त्रोच्छ्वातिभेदे २ तदु-
 वासस्थानभेदे च "हुनवङ्गुखसेष्वेव नान्यदेशे कदाचन"
 उद्यो० । इत्यत्र प्रचलिते स्मरणसुद्धाभेदे इत्यन्ये ।
 "शुपाकश्च हरण्कस्तु हुनो यवन इत्यपि । लोकवाहस्तु
 यो वाजिनवाशुग्राचारवर्जितः । श्लेष्कः किरात शवर
 पुलिन्दाद्यास्तु तद्भिदा" जटाप० ।
 हुम् अय्य० हु-वा० हुमि । १ प्रश्ने २ वितर्के अमरः ३ सस्यतौ
 ४ क्रोधे ५ भवे निन्दायाम् अवज्ञायाम् च क्लवर्त्तौ ।
 हुच्छ्रिन न० हुच्छ्र-ल्युट् । कौटिल्ये । [ङीष् ।
 हुश्रव पु० स्त्री० हु इति रवो यश्च । श्टमाले हेमच० स्त्रियां
 हुहु(हु) पु० गभ्यर्वाविशेषे शब्दर० ।
 हुश्ररणे भ्वा० उ० हि० अनिट् । हुश्रति ते अहोषीत् अहुत
 जचार जह्रे चरिप्रति ते । सुख्ये कर्मणि लकारादि ।
 हुश्रयते अहारि अहारिचाताम् अहृषाताम् जिहीर्षति ते
 अतु+सदृशीकरणे व्या० अतुश्रते पैलकमध्वः ।
 अप+दूरीकरणे अश्ररति अपसारयतीत्यर्थः चौर्ये च ।
 अभि+आभिमुख्येन श्ररणे ।
 समु+अभि+पौनः पुगलेन सम्पादने ।
 अभि+कव भोजने अभ्यवहरति मुङ्क्ते इत्यर्थः ।
 समु+अभि+वि+आ+नैकटप्रसन्वत्येव सम्पादने ।
 अश+दूरीकरणे सैन्धावहारः ।